

VIROS LOBOGÓ

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XVII. évfolyam,
4967. szám
4 oldal,
20 bari
Szombat,
1961.
február 25.

Értelmiségiek!

Állítsátok hozzáértéseteket, erőteket és egész tehetségeteket annak a munkának a szolgálatába, amelynek célja a korszerű tudomány és technika vívmányainak bevezetése a gazdaságba, szolgáljátok az oktatás, a művészet és kultúra fejlesztésének ügyét, szocialista korszakunk nagy követelményeinek megfelelően.
(Az NDF Központi Tanácsának Kiáltványából)

Párt- és államvezetők látogatása Krisana tartományban

Ez év február 20-án és 21-én Gheorghe Gheorghiu-Dej, Petre Borila elvtársak, Mihail Florescu elvtárs, költői- és vegyipari miniszter; Gheorghe Radol és Matyas Jenő elvtársak, a nehézipari miniszter helyettesei; Emanoil Florescu elvtárs, az Allami Tervbizottság alelnöke; Gustav Gusti műépítész elvtárs, az építésügyi, műépítészeti és városrendezési állami bizottság alelnöke látogatást tettek Krisana tartományban. A látogatás folyamán elkísérték őket a következő elvtársak: Victor Bololan, az RMP Krisana-tartományi bizottságának első titkára, Traian Girba, a Krisana tartományi néptanács végrehajtó bizottságának elnöke, valamint más párt és állami aktivisták.

Február 20-án reggel a párt- és államvezetők kiutaztak a város jövőbeli ipari övezetébe, amely a Nagyvárad-Bors közötti országtól keletre, az itt a szakértőkkel együtt tanulmányozták a hat éves terv egyes fontos ipari létesítményeit, köztük egy tíföld-üzemet és egy villamos hőerőművet, pontnak a létesítést. Megvizsgálták az új építkezések tervét, valamint ezeknek ellátási tervét a tartományból származó nyersanyaggal és fűtőanyaggal.

A tíföld-üzem, amelynek évi teljesítőképessége 120.000 tonna lesz, biztosítani fogja a nyersanyagot a szlatinali alumínium-üzem, valamint a vegyipar és a tíföldanyag-gyártó ipar szükségletei számára. Ez az üzem hasznosítani fogja a tartomány bauxit-lelőhelyeit, s ebből a célból kibővíti a jelenlegi kitermeléseket.

A villamos-hőerőmű központ, amelynek beszerelt teljesítőképessége 100.000 kilowatt lesz — (1965-ig) a tartománybeli gyenge minőségű szén használja majd fel és évenként több, mint 600 millió kilowattóra villamosenergiát fog termelni. Használják jelentős mennyiségű hőenergiát termel majd gőz és forró víz formájában — óránként 400 tonna gőz teljesítőképességgel — és el fogja látni az ebben a zónában létező és előirányzott összes ipari fogyasztókat és egy helyi városi termofikációs hálózatot. Ez a hőerőmű magasabb hőenergetikai teljesítménnyel hasznosítani fog csaknem évi egy millió tonna lignit az északnyugati medencéből, amelynek termelése a hat éves terv folyamán csaknem kétszeresére növekszik.

Ugyiszintén megvizsgálták egy központi mechanikai műhely építésének kérdését. Ennek a műhelynek kell ellátnia a jövőbeli ipari egységeket és a tartomány más szükségleteit. Az új objektumok elő fogják mozdítani a tartomány gazdasági fejlődését, hozzá fognak járulni az ország és részben a természeti kincsek teljesebb hasznosításához. Krisana tartományban bauxitot és lignitot kívül jelentős mennyiségben található a tüzálló anyag gyár-

tó ipar számára szükséges nyersanyagok, földestek, bitumenek, kiváló minőségű anyagok.

A népi hatalom éveiben Krisana tartomány — akárcsak az ország összes tartománya — szüntelenül fejlődött. Korszerű gyárak és üzemek épültek itt, mint: az Infratirea szerszámgépgyár, a Sintexa vegyipari gyár, az Interindustrial olaj- és fűtőanyaggyár és más ipari egységek. Az 1950—1960 közötti időszakban a tartomány ipari össztermelése mintegy 3,5-szeresére növekedett. Jelentős változások történtek a tartomány mezőgazdaságában és kulturális terén is. A tartomány gépi- és traktorállomása jelenleg csaknem 1000 traktorral rendelkezik. A falusi dolgozók legnagyobb részét kollektív gazdaságokba és társulásokba tömörítették.

Az új ipari egységek, amelyeknek építését előirányozták, elő fogják mozdítani a tartomány további gazdasági fejlődését, a lakosság életszinvének emelkedését.

A párt- és államvezetők megtekintették az 1956-ban üzembe helyezett esküvői vízzerőművet, amely villamosenergiával látja el az almaszegi és városkolyosi bányákat és egész sor szomszédos helyiséget. Megtekintették a vízzerőmű különféle berendezéseit, és gépcsoportjait, elbeszélgettek munkásokkal és műszaki káderekkel.

A vízzerőműtől nem messze épült fel a Refractara gyár, ahol a helyi, ahol valamikor a burjánzó gaz között néhány kezdetleges kemence volt. A helybellek „tővisgödörnek” nevezik ezt a helyet és nem alaptalanul, mert az életük is tövisel volt tele. A munkások napkeltétől napnyugtáig dolgoztak a munkálatok gyarában nehéz körülmények között, de fizetés helyében pénz helyett tégla és cserepet kaptak, amellyel aztán bebarangolták a falvakat, hogy eladják azt s így biztosítsák megélhetésüket egyik napról a másikra. A vállalat azóta a felismerhetetlenségig megváltozott. Az emberek

nehéz testmunkáját helyettesítő új gépekkel felszerelt vállalat tüzálló anyagokat termel a kohászati és vegyipar számára.

A párt- és államvezetők a munkacsarnokokban tett látogatásuk során elbeszélgettek munkásokkal, köztük Ioan Lupuval, Faragó Máriával, Gheorghe Predával, Ioan Traznuval, Gyomai Lászlóval és utmutatók adtak a termékek minőségének megjavításához, egyes munkafázisoknál a kigépesítés bevezetésére, egyre jobb munkakörülmények megteremtésére érdekében.

A gyári klub dísztermében, ahol jelen volt számos műszaki dolgozó és munkás, igaz munkaköltségre került sor. Itt Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs kifejtette mennyire szükséges az új technika bevezetése, a munkások szakképzésének emelése, mert ezek lényeges feltételek a termékek minőségének megjavítására, a termelés és a munkatermelékenység növelésére és az önköltség csökkentésére. Azt ajánlotta a gyár vezetőinek, teremtessen további feltételeket ahhoz, hogy a munkások egyre termelékenyebben dolgozzanak és ezen az alapon többet keressenek.

(Folytatása a 3-ik oldalon).

A választók házában

A 24-es számú választók házat Ujradon, a rajoni művelődési házában rendezték be. Megnyitása óta számosan ellátogattak ide és kérdéseket intéztek az agitátorokhoz a választásokkal kapcsolatban. Különösen a 18 évesek, akik először járhatnak az urnák elé, tettek fel kérdéseket a szavazás technikai részéről vonatkozóan. Itt február 3-án kifüggesztették a választói névjegyzékeket és ettől a naptól kezdve még többen keresték fel a választók házat. Február 23-ig több mint 1600-an érdeklődtek, hogy ne-

Már több éve, hogy Halasi András a pécsai Petőfi Sándor kollektív gazdaság elnöke. Jól vezeti a gazdaságot. De nemcsak a kollektív gazdaságban végzi odaadással feladatait, hanem a közeg érdekében is tevékeny munkát fejt ki. Ezért javasolták bizalommal a lakosok néptanácsi képviselőjelöltnek a 80-as számú rajoni és a 38-os számú községi választókörzetbe.

Képvisekőn Halasi András elvtárs látható, amint különböző közérdekű kérdésekről beszélget a választókkal.

238.282 lej értékű közérdekű munka

A képviselőjelöltek és a választók találkoztak számos javaslat hangzott el a rajonunkban. Ezek közül többet helyben, közös erővel megvalósíthatnak. Utak feltöltése, egyengetése, gyalogjárók javítása, vízfolyások kiépítése és más közérdekű munkálatok könnyen megvalósíthatók. A választókörzök vállalták, hogy önkéntesen hozzájárulnak a javaslatok megvalósításához. A választások tiszteltetésére, február 22-ig, 7289 dolgozó 238.282 lej értékű közbizonyos közérdekű munkát végzett.

A mácsaiak például a Kürtös és Mácsa közötti gyalogjárót javították meg. Crisan Gheorghe irányításával 43 személy több mint 300 folyóórát rendezte a gyalogjárót és ezzel 1760 lej értékű megkarbantartást értek el. Szentmárton községben a villanyhálózat bővítésén szorgoskodnak. A képviselőjelöltek találkoztak a közsegbeliek bejelentették, hogy a villanypóznák felállítását önkéntesen végzik. Ezt tett követ-

te. Két nap alatt 34 lakos 40 villanyoszlopot állított fel és ezzel több mint 1800 lej takarítottak meg. Fenikusz községben is népi demokratikus rendszereiben vezették be a villanyt. A község teljes villamosítására most kerül sor. A lakosok önkéntes munkával 70 oszlopnak való fát vágják ki a közel erdőben. Dicséretet érdemelnek Vircaci Aron, Popovici Sava és mások. Szépfalun két nap leforgása alatt 30 oszlopot állítottak fel.

Világoson a művelődési otthon előtt mintegy 40 négyzetméter területen kiköveztek. Muszkan 15 folyóórát kerítést készítettek az iskolánál. Szécsény községben 200 folyóórát ártott ástak és egy hidat építettek. Végén 70 köbméter földet szállítottak a most épülő mozhelyiségre feltöltésére.

Mindezek azt bizonyítják, hogy a dolgozó parasztok, kösegűk szívesen, teljesítenek feladatok március 5-ét, a nagymeggyűlést és néptanácsi képviselőválasztások napját.

Szépül a városnegyed

Az elmúlt napokban a mikelokál 14-es számú 7 osztályos iskolában nagyszámú közönség gyűlt össze, hogy találkozzék Zsivovnovics Károly elvtárral, a 73-as számú városi választókörlet NDF jelöltjével. A választókörzök és a jelölt hozzászólásokkal és megvitatással foglalkoztak a kérdéseket. Tumbász József felszólalásában az elmúlt két év eredményeivel foglalkozott. Jelentős megvalósításokról számolt be a mikelakaiak. Csupán az elmúlt két évben kilenc utcát köveztek ki, javították a közellátást. Tumbász elvtárs a továbbiakban azokról a kérdésekről beszélt, amelyeket a közsegjövőkben kell megoldani.

Mágyeuanu Gheorghe, Dan Teodor, Rosu Dumitru és mások szintén a városnegyedben felmerült kérdések megoldását kérték. A többi között szó esett az Alimentara üzlet nyitvatartási idejének megváltoztatásáról is. Ezután szóla emelkésdől Zsivovnovics Károly képviselőjelölt és biztosította a választókörzöket, hogy közös erőfeszítéssel minden kérdés megoldható.

Arató János, levelező

Ünnepi gyűlések az SzKT Színházban

A Román NK Fegyveres Erőinek miniszterüma és az ARLUS központi tanácsa esztörtök délutáni ünnepi gyűlést rendezett a városi SzKT-színházban, a szovjet hadsereg és a katonai tengeri flotta fennállásának 43. évfordulója alkalmából.

Az évforduló jelentőségét Ion Ionita vezérőrnagy méltatta. A gyűlés után fegyveres erőnek ének- és táncgyűjtése művészi műsort mutatott be. (Agerpres)

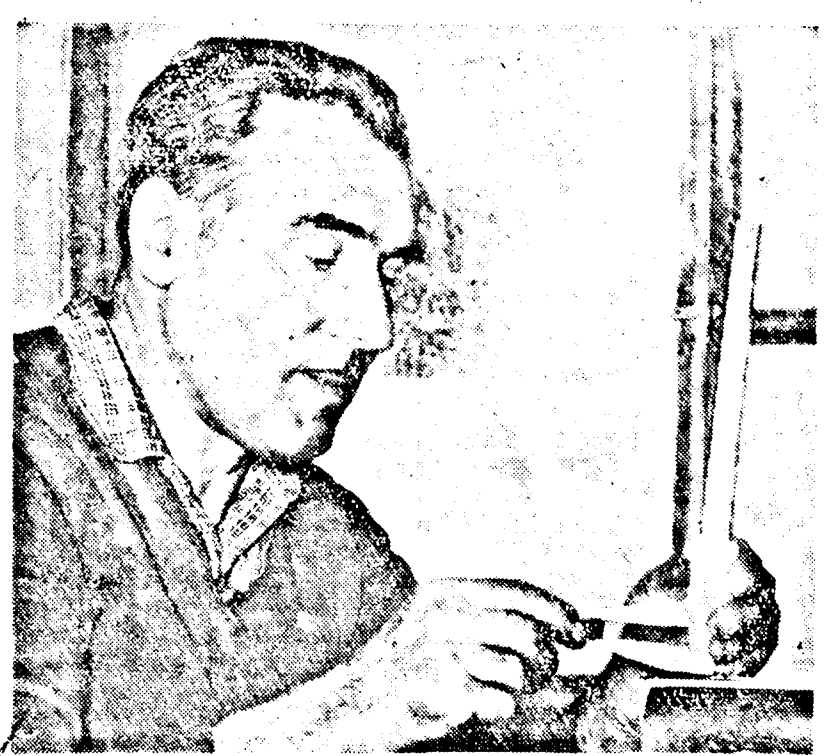
Könnyen megvalósítható tervek

Faur Dumitru, a kürtösi 15-ös számú községi választókörlet NDF képviselőjelöltje az elmúlt napokban találkozott a választókkal. A lakosok ismerik a jelöltet és biznak benne. A gyűlésen több javaslattal fordultak hozzá választókörletük szépitéséhez. Rosu Zaharia például a kerületben levő közút megjavításához szükséges cső beszerzését kéri a községi néptanács végrehajtó bizottságtól, a többi munkát önkéntesen végzik majd el a lakosok.

Damian Florea, Julean Ana és a többi felszólaló támogatta a javaslatot. Ezután a gyalogjárók javításáról beszéltek. Kérték, hogy a gyalogjárókat salakkal borítsák be. Csupán salakkészítésre van szükség, a salak fel- és lerakását, valamint a szétterítést társadalmi munkával a kerület választópólgárai önkéntesen végzik majd el.

Ezek a tervek könnyen megvalósíthatók, mert a választókörzök igéretet tettek, hogy önkéntes munkával járulnak hozzá kerületük szebbé tételéhez.

A Rangheț szerszámgépgyárában dolgozik Molnar Ferenc. A 23-as számú városi választókörlet honpolgárai képviselőjelöltnek javasolták. Felvételünkön: a képviselőjelölt munka közben.

Virágzó tartományunk

Szüntelenül növekszik a dolgozók életszínvonala

Pártunk és kormányunk figyelemének középpontjában a dolgozók életszínvonalának szüntelen növekedése áll. Pártunk politikája arra irányul, hogy mind szebb, mind bőségesebb életet teremtsen a dolgozók számára.

A dolgozók fizetésének megjavítása, az élelmiszerek és ipari cikkek árának fokozatos csökkentése pártunk és kormányunk határozatainak nyomán mind hozzájárult a realitén növekedéséhez, s lehetővé tette, hogy a dolgozók még jobban eltöltsék életüket, bőségesebben táplálkozzanak, szép, új butort, rádiót, kerékpárt, motorkerékpárt, villamos hűtőszekrényt stb. vásárolhassanak.

A dolgozók életszínvonalának állandó emelkedése kifejezésre jut az áruforgalom volumenének egyre töltelivelő dinamizálásában is. Az áruforgalom volumene az 1955. évi 1 milliárd 700.000.000 lejről 1960-ban 3 milliárd 724.000.000 lejre emelkedett. Bántat tartomány szocialista kereskedelme mind nagyobb mértékben látta el a lakosságot ipari árucikkkel. 1960-ban mindössze tíz hónap alatt 5500 négyzetméterrel több gyapott-szövetáru, egymillió darabban több kötszövetáru, 170.000 párral több lábbelit adtak el a tartomány lakosságának, mint 1956-ban. Tartományunk dolgozói életszínvonalának növekedése visszatükröződik abban is, hogy a dolgozók sokkal több háztartási cikket,

rádiókészüléket, butort stb. vásároltak. Míg 1957-ben 6868 rádió kelt el, 1960-ban 14.151 rádiót adtak el. 9000-rel több hálól és kombinált szoba-berendezést, 3400-zal több motorkerékpárt, közel 4000-rel több aragáztűzhelyet vásárolt a lakosság.

A kiskereskedelmi hálózat — a lakosság minél jobb kiszolgálása érdekében — az elmúlt öt év során tartományunkban több mint 300 új egységgel bővült. Korszerűen berendezett áruházak nyitnak a városokban, számos új áruház létesült vidéken is.

A dolgozók egészségügyéről helyen az egészségügyi körzetek száma az 1955. évi 175-ről 1960-ban 189-re növekedett. Egy egészségügyi körzetbe 3778 lakos tartozik.

Számottevően bővült tartományunk egészségügyi egységeinek hálózata is. 3 rajoni poliklinika, 6 rajoni kórház, 2 körzeti betegkezelő létesült. A kórházi ágyak száma — tartományi viszonylatban — az 1955. évi 8.680-ról 1959 végéig 10.572-re emelkedett.

A gyors orvosi segítségnyújtásra is mind kedvezőbb lehetőségeket teremtetünk: Temesváron és Aradon egészségügyi repülőszolgálat, Lippán mentőállomás, Temesváron betegszállító-autóközpont létesült.

Gyarapodott az egészségügyi káderek száma is. 1938-ban tartományunkban 800 orvos működött — ami azt jelentette, hogy 1.400 lakosra jutott egy orvos — 1960-ban az orvosok száma elérte az 1.744-et, s 705 lakosra jut egy-egy orvos.

ban az időben, amikor tökéletes tulajdonban voltak a gyárak, lehetett-e a szó a dolgozók plihenőszabadságára való jogának a biztosításáról. A munkás akkor „pihenhetett ki magát”, amikor elbocsátották és munkanélkülivé vált, ami gyakori jelenség volt az immár örökre lelt multban.

A népi demokratikus rendszer a legjobban plihenési feltételeket biztosítja a dolgozók számára. A legtestesebb földhelyek állnak a dolgozók rendelkezésére, ahol kellően távolról el lehet plihenőszabadságukat. Tartományunkból csupán a tavaly 31 ezer dolgozó töltötte szabadságát üdülő és gyógyhelyeken.

A dolgozók számára tartományunkban 1956—1960 között 153.000 négyzetméter magabelfoglaló, 4.466 új lakás épült fel.

Szamos tény igazolja, hogy pártunk és kormányunk figyelemének középpontjában az ember, a dolgozók szükségleteinek kielégítése, életszínvonaluk szüntelen növekedése áll. A III. kongresszus Irányelvével megnyitotta ragyogó távolokat azt mutatják meg a dolgozók, hogy a jövő még szebb, még bőségesebb életet tartogat számukra.

A népgazdaság valamennyi ágában elérendő eredmények nyomán a nemzeti jövedelem 1959-hez viszonyítva 1,7—1,8-szeresen növekszik a dolgozók jólétének újabb emelkedését eredményezi.

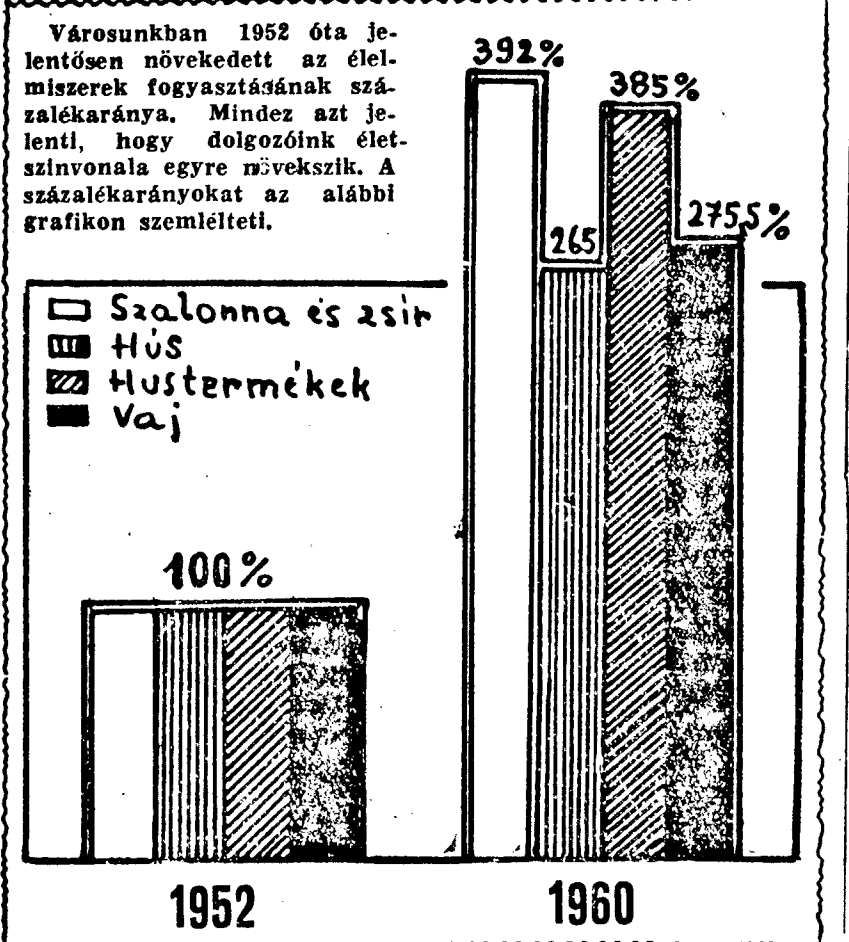
(Folytatása a harmadik oldalon)

Maier Vasile Tornya községben az állategészségügyi szolgálat technikus. E feladat mellett számos közérdekű munkát megvalósításához hozzájárult. A március 5-i választásokra a községi 5-ös számú választókörletbe javasolták újra képviselőjelöltnek.

Az állami oktatásban résztvevő párttagok és tagjelöltek figyelmébe

Vasárnap, február 26-án délután 10 órakor jelenjen meg a városi pártbizottság 33-as számú szobájában az állami oktatásban résztvevő valamennyi párttag és párttagjelölt.

Értesítés

A VILÁG MINDENTÁJÁRÓL

V. A. Zorin levele a Biztonsági Tanács Elnökéhez

NEW YORK. (Agerpres). — TASZSZ:

V. A. Zorin, a Szovjetunió általános ENSZ megbízottja február 23-án levelet intézett a Biztonsági Tanács elnökéhez s ebben rámutat, hogy a Biztonsági Tanács tagjait tájékoztatni kell a tanács február 20-i ülésén elfogadott kongói határozat végrehajtásáról.

Mint ismeretes — mondja a levél — a Biztonsági Tanács február 20-án határozatot hozott a kongói kérdésben. A határozat a fejezetének második pontja hangoztatja: A Biztonsági Tanács „szükségesnek véli intézkedések megtételét, hogy Kongóból azonnal vonják vissza és távolítsák el az egész belga és más idegen katonai és félkatonai személyzetet és az Egyesült Nemzetek Szervezete parancsnokságának rendelkezé-

sére álló politikai tanácsosokat, valamint az összes zsoldos katonákat”.

Tekintettel arra, hogy amint a tanács vitájából kitűnik, a belga személyzet és zsoldosok szubverzív tevékenysége továbbra is legfőbb forrása a kongói feszültségnek és még jobban kiélezi a kongói eseményekből fakadó nemzetközi válságot, ezenkívül nagyjelentőségű, hogy a tanács tagjait tájékoztassák, történetek-e intézkedések és pedig milyen intézkedések a tanács határozatának megvalósítására.

A tanács tagjai mindaddig nem rendelkeznek hivatalos értesülésekkel ezirányban, noha már három nap eltelt a határozat meghozatala óta.

Tekintettel arra, hogy a nemzetközi béke és a népek biztonsága szempontjából veszélyek

kel járó kongói helyzet mielőbbi rendezése rendkívül nagy jelentőségű, felkérem Önt, Elnök ur, gondoskodjék az e kérdésre vonatkozó összes szükséges értesülések beszerzéséről és ismeresse ezeket a tanács tagjaival. Okvetlenül szükségesnek vélem továbbá, hogy a tanács tagjai a jövőben is idejében megkapják a szükséges felvilágosításokat a tanács február 20-i, Kongóra vonatkozó határozata összes előírásának végrehajtásáról.

A lengyel szakszervezetek követelése

VARSO. (Agerpres).

A Lengyelországi Szakszervezetek Központi Tanácsa az összes lengyel dolgozók nevében elítéli Chombe-Kaszavubu-Mobutu bűnös kikiáltását, amely a belga gyarmatosítók utasítására aljas módon meggyilkolta Patrice Lumumbát, a lelkes hazafit és társait.

A lengyelországi szakszervezetek követelik, hogy szigorúan büntessék meg a gyalázatos tett elkövetőit és távolítsák el Hammarikjöldt az ENSZ főtákarl tisztségéből.

Folytatódnak a tiltakozó gyűlések, tüntetések Patrice Lumumba és társai meggyilkolása miatt

LAHORE

A Lahore-i egyetem több ezer hallgatója tüntetett a város utcáin Lumumba és társai meggyilkolása miatt. A tüntetés után lezajlott nagygyűlésen a diákok követelték, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete tegyen azonnal intézkedéseket „az imperializmus bűnjai ellen, akik a szabadságharcosokat meggyilkolták”.

ATHÉN

Görögországban egyre nő a Patrice Lumumba és társai meggyilkolása miatt tiltakozó hullám. Athénben újabb diákgyűléseket tartottak, amelyek részvevői keményen elítélték a gyarmatosítóknak a szabadság,

a demokrácia és a béke elleni büntetést. A szaloniki egyetem hallgatói követelték, hogy haladéktalanul és szigorúan büntessék meg Lumumba gyilkosait. Számos szervezet Hammarikjöld lemondását követeli.

DZSAKARTA

Dzsakartában február 23-án nagyszabású tiltakozó gyűlést zajlott le Patrice Lumumba meggyilkolása miatt. Mintegy 250.000 ember vett részt a gyűlésen, amely egyben az indonéz nép szolidaritásának nagy-szerű megnyilvánulása volt a kongói nép függetlenségi harcá iránt.

A felszólalók megbélyegezték a kongói nemzeti felszabadító mozgalom vezetőinek gyilkosait és követelték, hogy a népek ítélkezzenek fölöttük.

BEIRUT

A libanoni közéleti személyiségek képviselői február 23-án Beirutban tiltakozó nagygyűlést tartottak Patrice Lumumba meggyilkolása miatt. A gyűlésen felszólalt Kamal Lumbiat, nevelésiügyi miniszter, Maruf Szad képviselő, továbbá ismert libanoni írók. A szónokok elítélték Patrice Lumumba galád meggyilkolását, követelték, hogy vessenek véget a kongóiellenes imperialista mesterkedéseknek és megbélyegezzék

Hammarikjöld kongói bűnös szerepét.

PARIZS

A francia hatóságok megtiltották, hogy a Mutualité térben tiltakozó gyűlést tartanak Patrice Lumumba meggyilkolása miatt. A gyűlést a Franciaországban tanuló afrikai diákok szövetségének kezdeményezésére akarták rendezni.

„Olyan időpontban, amikor az egész világ fel van háborodva a kongói hazafiak ellen elkövetett bűncselekmények miatt — írja a l'Humanité — a francia kormány ismét kimutatta, hogy a belga kolonialisták pártján áll”.

LONDON

Február 23-án a laburista képviselők követelték, hogy a parlament haladéktalanul vitassa meg a kongói helyzet kérdését. „Tekintettel arra, hogy a kongói események komolyan veszélyeztetik a világ-béket — jelentette ki Barbara Castle, laburista képviselő — a parlamentnek a lehető leggyorsabban meg kell vitatnia ezt a kérdést”.

A. Butler, az Alsóház konzervatív párti elnöke, bár elismerte a kongói helyzet súlyosságát, nem volt hajlandó a közeljövőre kitűzni a kérdés vitáját.

A laoszi kormányfő látogatása Lat-Huong és Xieng Kuang helységeiben

HANOI. (Agerpres).

Amint a Vietnámi Hírlapnőkösség laoszi különdústója jelenti, Szuvanna Fumma herceg ismételtén megbélyegezte az imperialistákat, mert megátallják Laoszt a békére, semlegességre és nemzeti egységre irányuló politika folytatásában.

Ezt a nyilatkozatot a miniszterelnök február 23-án tette, amikor Szufanuvong herceggel, a Neo Lao Hakszat párt és a Patet Lao harci egységek vezetőjével együtt meglátogatta Lat-Huong és Xieng Kuang helységeket.

Szuvanna Fumma felszólította a laoszi népet, hogy támogassa az általa vezetett törvényes kormányt és annak szilárd béke- és semlegességi politikáját. E politika megvalósítására és a nemzeti biztonság megőrzésére — mondotta — a laoszi népek tevékenyen támogatnia kell a Szufanuvong

herceg vezette Patet Lao csapatokat.

A miniszterelnök a továbbiak során hangoztatta, hogy a laoszi törvényes kormány ezután is fenn akarja tartani a jó viszonyt a szomszédos országokkal.

Szuvanna Fumma herceg Xieng Kuangban újabb beszédet mondott.

Felszólította a laoszi népet, hogy ne adjon hitelt a vietnámi „kormány” propagandájának. Ez az úgynevezett „kormány” — hangsúlyozta — nem más, mint a szavannakéti lázadó klikk.

A lakosság Xieng Kuangban és Lat Huongban a következő

jelszavakkal köszöntötte a miniszterelnököt: „Támogatni fogjuk az igazi béke és semlegesség politikáját”. „Támogatni fogjuk a Szuvanna Fumma herceg vezette királyi kormányt”.

Szufanuvong herceg a Neo Lao Hakszat párt vezetője szintén elbeszélgetett a Lat Huong-i és Xieng Kuang-i lakossággal. Azt a meggyőződését fejezte ki, hogy a királyi hadsereg és a Patet Lao harci egységek egyesített hadereje révén, a laoszi nép támogatásával a hazafiasszerk és külső az ország-ból az idegen agresszorokat.

Az ázsiai és afrikai népeknek össze kell fogniuk a kolonializmus elleni harcban

CONAKRY. (Agerpres).

Conakryban befejezte munkálatait több ázsiai és afrikai ország képviselőinek értekezlete, amelynek során megalakították az országok szolidaritási alapjának vezetőtanácsát. A vezetőtanács elnöke Ismail Turét, Guinea képviselőjét, aelnökké pedig Marokkó és a Kínai Népköztársaság képviselőit választották meg. A Szovjetunió és Indonézia megbízottai beváltak a vezetőtanács tagjai közé. Az értekezlet részvevői a gyarmati rendszer és az imperializmus elleni küzdő haladó szervezetekhez intézett felhívást szavaztak meg.

A szolidaritási alaptól — hangoztatta a felhívás — anyagi és pénzügyi segítséget nyújtanak azoknak a szervezeteknek, amelyek részt vesznek a népek függetlenségéért, egyenlőségért és szabadságáért, a demokráciáért s a békéért folytatott harcban s küzdenek az imperializmus és a kolonializmus, a faji megkülönböztetések ellen. A felhívás hangsúlyozza, hogy jelenleg a nemzetközli imperializmus céljainak elééréért összeszküvésekhez, megtorlásokhoz s a harcosok legyilkolásához folyamodik.

A felhívás elítéli az ENSZ kongói akcióit, különösen a főtákarl tevékenységét, mivel semmit sem tett a Biztonsági Tanács határozatainak valóra-váltásáért és bünrészessé vált azoknak a politikusoknak a le-tartóztatásában és meggyilkolá-sában, akik az ENSZ segítségét kérték. Az ázsiai és afrikai népeknek — hangoztatta a felhívás — össze kell fogniuk a kolonializmus és az imperializmus elleni harcban.

A kongói politikai bocsátása foglyok szabadon-foglyok szabadon-érdekében

ACCRA. (Agerpres).

A casablancai konferencia országainak accrai külügyminiszterei értekezlete felhívással fordult a világ népeire. Ebben felkérte őket, lépjenek fel az összes kongói politikai foglyok azzonali szabadonbocsátása érdekében, akiket az a veszély fenyeget, hogy az imperialisták

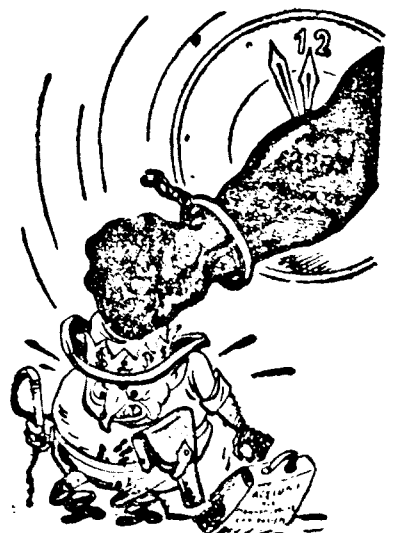
ügynökei legyilkolják őket.

Az afrikai független államok értekezlete — hangsúlyozza a felhívás — tudomást szerzett arról, hogy a gyarmatosítók és ügynökeik újabb barbár tervet készítenek a kongói parlament mindazon tagjainak meggyilkolására, akik Lumumba pártjával. E terv célja, hogy a parlament összehívása esetén biztosítsák az imperialista lakajok automatikus többségét.

Szolidaritás az afrikai országok népeivel

GENF. (Agerpres).

A diákok demokratikus mozgalma Ifjusági szervezet kezdeményezésére, Lausanne-ban nagygyűlést tartottak az afrikai országok népei iránti szolidaritás jeléül.

Utált a kolonializmus utolsó órája (B. Jefimov rajza a Pravdából)

Párt- és államvezetők látogatása Krisana tartományba

szágra exportálják. Az üzem vezetői bemutattak a vendégeknek néhányat azok közül az új gépek közül, amelyeket a casablancai nemzetközi vásáron állítanak ki. Ezután megmutatták a vendégeknek az üzem területén lévő építőtelepeket, ahol jelentős beruházások alapján nagyarányú munkálatok folynak az üzem további fejlesztésére. Megmutatták a leendő csarnokokat, ahol a gépi feldolgozó, a szerelő, a próbafejtő részlegeket, valamint az új öntvénykészítő részleget rendezik be. Az új beruházások révén jelentősen növekszik az üzem termelőképessége, amely 1965-ben elérheti az évi 4000 darab különféle szerkezetet.

Értekezve a munkaközösség szép eredményeit, Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs utmutatásokat adott a gépek műszaki színvonalának és minőségének szüntelen javítására és arra ösztönözte a gyár munkásait, dolgozókat, hogy az üzemben gyártott szerkezetek minőségét, kiállítását és ki-vitelét elérje a világpiacra kapható legjobb hasonló gépek színvonalát.

A párt- és államvezetők a beszélgetések során érdeklőd-

tek, mennyit keresnek a különböző kategóriájú munkások, hogyan történik a prémium-osztás az üzemben. A párt- és államvezetők rámutattak arra, hogy egyes üzemekben olykor helytelenül járnak el a prémiumok kiosztásánál és hangsúlyozták, hogy a prémiumoknak az a céljuk, hogy megjutalmazzák és ösztönözzék a termelők munkaközösségével, hogy minden munkás kifejtse ezzel kapcsolatos nézetét. Ez a közösség által gyakorolt ellenőrzés lehetővé teszi, hogy helyrehozzák a prémiumjavaslato-knál elkövetett esetleges hibákat és biztosítsák a szolidaritást, hogy azok kapják a jutalmat, akik a legjobb termelési eredményeket érték el. Ez még inkább érdekeltt teszi majd a dolgozókat abban, hogy növeljék szakképzettségüket, növeljék a munka termelékenységét, hogy minél eredményesebb és minél jobb minőségű munkát végezzenek.

Az üzem munkásai, lelkes fogadtatásban részesítették a párt- és államvezetőket és biztostították őket: a lehető leg-

jobb foglalkozni az előtűnő feladatok teljesítéséért, hogy lymódon előmozdítsák az ország gazdasági fejlődését és a nemzetközli szolidaritást, amelyet a III. párt-kongresszus jelölt ki. Vasile Boto szerelőlakatos, aki a szerszámgyártás munkásságát és technikusainak nevében üdvözölte a vendégeket, egyebek közt a következőket mondta:

A párt utmutatása és irány-mutatása mindig szívügyünk volt és a jövőben is szívügyünk lesz. A tanácsok arra ösztönöznek bennünket, hogy még nagyobb lendülettel dolgozzunk. A vendégek távozásakor az üzem dolgozói egy miniatűr Scheping gépet ajándékoztak Gheorghiu-Dej elvtársnak. A tartományi pártbizottság-nál a vendégek a helyi párt- és állami szervek szakembereivel és vezetőivel megvitatták Nagyvárad városrendezési tervét. Ez a terv a többi között előírja a város lakás épít-lését a város nyugati részében lévő üres telkeken, oly módon, hogy beépítsék az új ipari övezet felé vezető utat s így új városrészt keletkeztesk. Előír-nyozták továbbá, egyes utcák korszerűsítését, új utcák létesí-tését, a város vízellátásának és csatornázásának megjavítását, egy kulturális építést, ahol színházlelőadásokat, kiállításó-

(Folytatás az első oldalról)

A klub kijáratánál összegyűlt munkások és esküllői lakosok akik tudomást szereztek a látogatásról, örömmel fogadták a párt- és államvezetőket. „Ejlen pártunk, a munkások pártja!”, „Ejlen sokáig, jó egészségben, szeretett Gheorghiu-Dej elvtársunk!” — mondotta Andrei Rejv munkás, ki fejezte a jelenlévők párt iránti szeretetét. A tömegből egy asszony vált ki, névszerint Paraschiva Popan, aki a vendégekhez lépett és megilletődött hangon mondotta: „Köszönjük, hogy eljött hozzánk, sok boldogságot kívánunk Önnek és nagy munkabírást, hogy tovább vezesse a népet az egyre jobb élet felé”.

Február 20-án délután a nagyváradi Infratirea szer-szer-gyárba látogattak el. Itt testvérileg egyetértésben, vállvetve dolgoznak a román és magyar munkások, technikusok és mérnökök százai. Az üzem dolgozói elmondották a párt- és államvezetőknek, milyen eredményeket érték el az utóbbi évek folyamán szerszámgyár-iparunkban ebben a fontos egységben. Az Infratirea gyár védjegyét viselő termékek egyre ismertebbekké válnak nemcsak az országban, hanem határainkon túl is. A lpcsél, poz-nani, izmiri, brnoi, budapesti nemzetközli vásárokon számos pozitív értékelést kaptak ezek a gépek. Nem véletlen, hogy ezeket a termékeket számos or-

Virágzó tartományunk

Szüntelenül növekszik a dolgozók életszínvonala

(Folytatás az első oldalról)

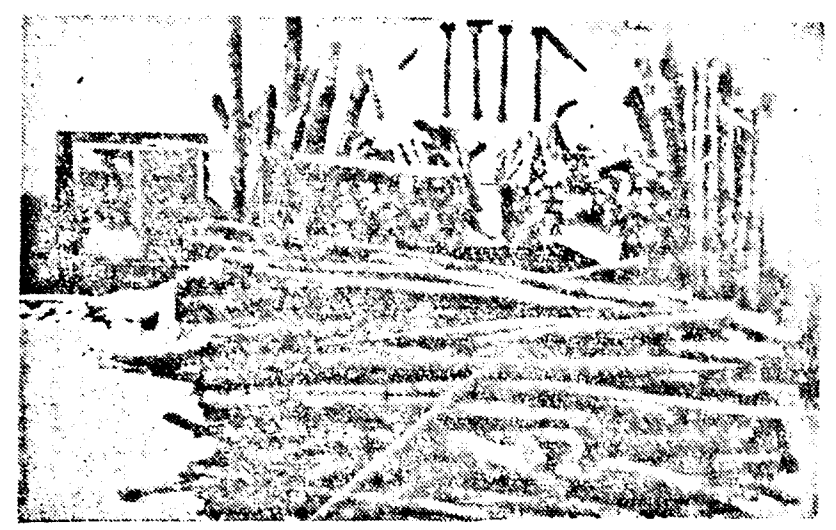
1965-ig a realbér — 1959-hez viszonyítva — 40-45 százalékkal növekszik a dolgozók névleges bérének emelkedése és a fogyasztási cikkek eladásai árának fokozott csökkentése által. Az állami és szövetkezeti kereskedelem kétszer akkora árú-mennyiséget hoz forgalomba. Tartományunkban csupán idén 77.762.000 négyzetméter gyapot- és gyapjuszövetet, 2.867.000 pár lábbelit, több mint 12.000.000 darab készítőáru-t, 47.715 tonna húst és kon-fektát, 5.070 tonna vaját és tu-róféséget, 175.000 hektoliter tejet és 69.120 tonna cukrot gyártanak.

A lakosság egészségvédelme keretében Aradon, Resicán, Vöröscsónon újabb poliklinikák, kórházpavilonok épülnek, a kórházi ágyak száma pedig, 1960-hoz mérten 25 százalékkal növekszik.

A következő öt év folyamán tartományunkban 13.200 ké-nyvelmes, olcsó önköltésű áron kivitelezett lakást adnak át a használatnak. Az eddig megvalósultakért, s mindazért, ami a jövőben vá-lósul meg, az életszínvonal szüntelen emelése érdekében, szavazzunk teljes bizalommal a Népi Demokrácia Frontjának jelöltjeire a március 5-i választásokon.

„Szabad, általános, egyenlő” választások

A „meggyőzés” leghatásosabb eszköze

A polgári-földesúri Romániában a választások elengedhetetlen kellei voltak a „választási furkóbotok”, amelyekkel „jobb belátásra” igyekeztek bírni a „makacs” választókat. A kép a Jasi Állami Levéltár gyűjteményéből való.

A Szabadságszobor tövében

Közel 100 esztendővel az amerikai polgárháború után — melyben a győztes északiaknak a négerkék felszabadítása volt a kitűzött céljuk — az Egyesült Államok déli államában élő, több mint 5 millió szavazásra jogosult néger alig egy negyede gyakorolhatja választási jogát. Mississippi államában például — ahol nagyszámú néger él — 13 körzetben még soha egyetlen néger sem szavazott. Kilenc körzetben 6-6, további 29-ben pedig 100-nál kevesebb a választói névszám. Ezeknek a körzeteknek a négerkéknek szereplő négerkék száma.

A hatóságok valóban nem mindennapi leleménységgel tesznek tanúbizonyságot abban, miként akadályozhatják meg azt, hogy a színesbőrű lakosság is gyakorolhassa az Egyesült Államok alkotmányában biztosított jogát.

Ezek közé tartozik például a „szavazási illetmény”, mely fejéért több dollárt tesz ki.

E mellett az a „jó” tulajdonsága is meg van, hogy kumulatív jellegű. Aki egy évben nem fizeti ki a taksát, annak a következő évben már kétszer annyit kell fizetnie... Tekintetbe véve a néger lakosság általánosan szűkös anyagi helyzetét, nem szorul különösebb magyarázatra, hogy ez az „illetmény” miért kényszeríti a négerkéket a választásoktól való távolmaradásra. (Zárójelben azt is megjegyezzük, hogy nem csupán a négerkéket...)

Egy másik, igen „hatékony” csalafintaság az úgynevezett „Intelligencia-próba”. Ezt olyan jól „szervezik”, hogy gyakran még az egyetemet végzett négerkéket sem bizonyulnak elég „művelteknek” ahhoz, hogy élhessenek szavazati jogukkal.

Igy fordulhat elő az, hogy az Egyesült Államokban élő összesen 18 millió főnyi néger közül — akikből 10 millió betöltötte a választási korhatárt — mindössze négy és fél millió szavazhat...

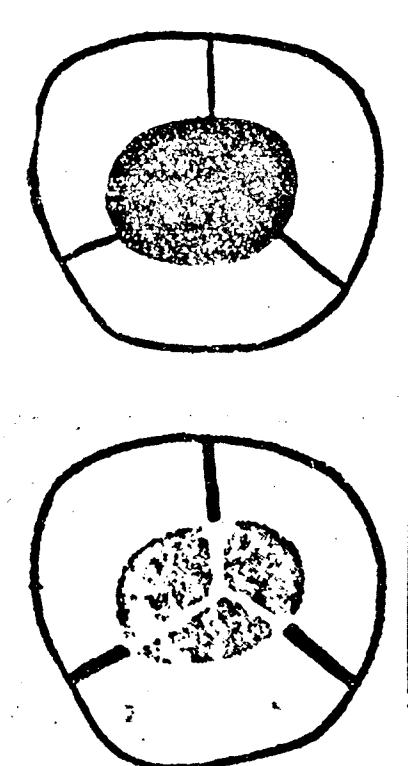
Egy kis „matematika”

Kisiskolák korunkban azt tanultuk, hogy kétszer kettő négy és hogy tizet két részre osztva öt az eredmény. A nyugati „demokrácia” bajnokai napjainkban rácsodálkoznak erre az „egyszerű” fogalomra és merőben „új” matematikai törvényeket állítanak fel, melyek szerint a kétszer kettő minden, csak nem négy... Ime egy sokatmondó példa:

Franciaországban jelenleg a hírhedt kétfoldos választási rendszer van érvényben. Ennek értelmében a szavazás első fordulóján a szavazók a jelöltnek abszolút többséget kell elérnie ahhoz, hogy megválasszák. (Hogy ezt miért nem éri el leggyakrabban, arról alább szólnunk). A második fordulón már elég a viszonylagos többség... Ha egy képviselőjelölt a második fordulón — mond-

juk — a lehetséges 50.000 szavazóból 20 ezret kap, a többi 30 ezer pedig több más jelölt között oszlik meg, akkor a 20 ezer szavazatot kapott jelölt a mandátum, tekintet nélkül arra, hogy a választók többsége ellene szavazott.

Van a francia „választási matematikának” egy másik zsonglőrmutatványa is. Ez a választási körzetek feldarabolása. A kommunista többséget biztosító ipari központokat magukban foglaló körzeteket széleskörűen és beosztják

Geometria! Bűvészműtatvány, avagy, hogyan lehet Franciaországban egy kommunista többségű választási körzetet úgy feldarabolni, hogy eltűnjön a többség és helyette a kommunisták mindenütt kisebbségbe kerüljenek.

Felső képlünk négy választókörzettel ábrázol, melyek közül az egyikben (feketével jelölt) a kommunisták abszolút többségben vannak. Ebből három választási körzetet csináltak (alsó kép), melyek mindegyikében a kommunisták már kisebbségben vannak...

1923-ban vagyunk. Kormányon a liberális párt. Nagy a fejlődés: választásokra készülnek.

Leonte Moldoveanu nagyságos ur, a liberális szervezet briliáns vezetője róka volt. Bejárkodott a korabeli részvételtársaságok és bankok vezetői társaságba. Nagy kortes hírből dőlött — és nem indokolatlanul — hisz minden rendkívül ügyesen „elrendezett” a maga és a liberális párt előnyére.

Politikát „ellenfelel” — a nemzeti pártokkal és az avarcskánusokkal — szüntelenül ápolta a barátságot. „Haza-fiak vagyunk — szerette mondogatni — rendszerű emberek vagyunk, románok vagyunk — miért lennénk ellenségek?” És nem is volt ellensége: valamennyien az ő esztétikáján. A nagyparancsok, hogy csökkentsék az adókat, a kereskedők, hogy meneküljenek a büntetéstől, a szülők, hogy „támogassák” őket... Ekkora hozzáértés birtokában nem csoda, ha a városban, a megyében, sőt a központban is alkalmas embernek tartották arra, hogy miniszter legyen. Saját szavával élve: valóban közelített, a liberálisok közül és a parasztpártiak, vagy avarcskánusok közül hány agyilagultból nem lett miniszter? Miért nem lehetnek én is — hisz talán valamivel okosabb vagyok, mint ők?

Valóban: okosabb volt! Igazolásképpen hallgassák meg, mit mondok ki az akkori választások alkalmával. Mindenekelőtt összehívta személyi „testőrségét”. Ferdinándnak, Kristórnak, Nachet, Nehezökül Mititát és... Bunyózt Parasztot, régi és kipróbált liberális kortes ügynököt.

„Az ellentétek, egymás mellé állítva, különösen világosan kitűnnek” — tartja egy régi latin közmondás. Eppen ezért olyan tanulságos most — amikor dolgozó népünk osztatlan lelkesedéssel készül a március 5-i nagyszabású választási és népszámlálási képviselőválasztásokra — egy pillanatra megállni és felfigyelni emlékeztetőnkben az örökre letűnt burzsoá-földesúri rendszer választásainak emlékére. Nem kevésbé tanulságos egy pillanást vetni az úgynevezett „szabad világ”, a kapitalista országokbeli választásokra.

„Szabad, általános, egyenlő választások” — hirdetik nagy hangon a burzsoá alkotmányok, de csak egy kicsit kell tárgyilagos szemmel, közelebbről megnéznünk ezeket a választásokat, hogy világosan lássuk: mit is jelentenek a valóságban a tőkés országok „szabad, általános, egyenlő” választásai.

Az alábbiakban néhány apró képen megismerjük csokorba szedni a régi burzsoá-földesúri Románia és a mai kapitalista országok választásainak néhány, kirívó jellegzetességét. Felsorolásunk természetesen nem lesz, nem lehet teljes, hiszen a burzsoá „demokrácia” valamennyi választási tulkapását, igazságtalanságát, hamisítását hosszú tanulmányok keretében sem lehetne kimeríteni. Nem is ez a célunk. Csak izeltől szeretnénk adni egy hazugságokra, csalásra, félrevezetésre felépített rendszer aljasságából, képmutatásából, melyekben — mint csupán az egész tenger — benne tükröződik a kapitalizmus egész rothadt rendszere.

„Szabad választások” — hirdetik azok, akik a fegyverek és szöges drótkerítések árnyékában megtartott választási komédiák segítségével igyekeznek a nép „igen”-jét kicsikarni. „Általános választások” — szavalják a hangzatos jelzőt ott, ahol a nőknek, színesbőrűeknek, nem eléggé „művelteknek”, egy szóval az „alacsonyabbrendű” embereknek nincs választási joguk. „Egyenlő választások” — hangzatosítják képmutatásban a közből egyetlen fehér szavazata 320 néger szavazatával egyenértékű, amint ez Tanganyika angol gyarmaton történik. Vagy milyen „egyenlőség” a letűnt példál Franciaországban, ahol több, mint három millió hétszáz ezer kommunista szavazó határozottan képviselőhöz jutott, mint a kormányzat egy és negyedik milliónyi híve? Elgondolkodtató kérdések ezek, melyekre mindenki megtalálhatja a választ. Napjainkban a kapitalista országokban is egyre nő azok száma, akik fel merik tenni ezeket a kérdéseket és válaszolni is tudnak rájuk.

TIZ SZÁZALEK...

A múlt év őszén nagy hűhóval „népszavazást” rendeztek a Dél-afrikai Unióban. A referendum a lakosságnak alig tíz százaléka vehetett részt. Ez az egytizednyi „tömeg” pedig európai eredetű személyekből, az egykori gyarmatosítók utódai, a holland eredetű burokból és a későbbi gyarmatosítók, angolokból állt. Az ország több mint 12 millió színesbőrű lakosát már eleve

megfosztották mindenféle állampolgári jogaitól. Így a „népszavazáson” is, a feketék és a mulattok nem szavazhattak. Minthogy afrikaiak nem választathatók be a parlamentbe és az államhatalom helyi szerveibe sem, a parlamentben négy európai „képviselő” az ő érdekeiket is.

Az ország vezetőiként tehát nem érdekelt a 12 milliónyi bennszülött véleménye. Ha érdekelte volna, akkor Werwoerd miniszterelnök fasiszta pártja aligha hirdethette volna olyan fennhangon a „választási győzelmet”. Így is a fajtáldozó kormány ellen szavazott még a megkérdőjeleztek is csaknem a fele. És az ellenszavazatokhoz hozzá kell még adni a lakosság 90 százaléka, a színesbőrűeknek és azoknak a fehéreknek a véleményét, akik egyre növekvő ellenállást fejtenek ki a kormány népelellen politikájával szemben.

Ez a fennhirdetett „általános, egyenlő” választójog...

Választási alkudozás

ezuttal nem lesz szükség „mozgásra”. Megállapodásra jutok majd velük. Megértették? Alapodjatok meg ti is a parasztpárti Stan Roaldval, az avarcskánus Gorgorival és a többiekkel...

„A fűk” megértették. Csak Nae merészt közbesszólni. — Rendben van, főnök ur, a dolárokkal, a parasztpártiakkal, az avarcskánusokkal magam csak megállapodok — de mit teszünk a városokkal... a bolsevikokkal? — Zöldfüllű vagy te, Nae! Ha egyszer meg-egyezem a többiekkel — mit érdekelnek engem a munkások szavazatai?

— Jó, jó, főnök, de az ő küldöttük nincs jelen a választásokon? Ők nem ellenőrizhetnek?

Leonte nagyságos ur nevetésben tört ki. — Flacsakám, megöregedtem és csak nem nőtt be a fejedlgyál! Hát hogyan is lenne nekik küldöttük? Bűz csak rájuk! — És dejejezekppen így szól: — Egyezzem csak meg — és meg is egyeztem! — a másik ellenfeleimmel, a parasztpártiakkal és az avarcskánusokkal — a munkások pedig bizák csak miránk!

Roskadozott az asztal a sok finomsággal. Volt ott fekete-ikra, vágótok, lőkehal, pulyka-sült, kűfűdől sajtok, háromféle fagyó... és régi francia pezsgő. „Az ellenek” két vezére egymást multa felül a politikai „ellenfél” dícséreteiben és a politikai írtésében. Éjjel után mindhárman boldogan összeszókóloztak.

— Ugy dízony, kedveseim — mondotta a liberálisok vezetője. — Tudtam, dízós voltam benne, hogy megértjük egymást... Hogy is lehetne más-kezt? Hazafiak vagyunk? Hazafiak! Rendszerű emberek vagyunk? Rendszerűek! Románok vagyunk? Románok! Akkor hát mire való a megemertés testvérek között? Adjuk meg mindenkinek a magát! Flgyeljetek csak: mi liberálisok, akik hatalomra vagyunk, megelégszünk három hellyel; nekünk parasztpártiakkal két hely jut; és nektek, avarcskánusoknak egy, hisz nemrég adtátok a kormányt és — már bocsáss meg, ezredes ur — de nagyon ellgyetlenkedtetek a dolgot!

A parasztpártiak képviselője kedveskedően, akadozva kérdezte: — Két hely?... ne... ne... nem-de?... —

Egon Erwin Kisch:

ST. ELECTIONDAY

M a van „Szent Választás Napja” — St. Electionday: napközben egy korszerű útközvet nyugalma uralkodik New York város feljött...

De amugy istenigazdán este, csak este zajlik a város. A Times Square, a Broadway-nek ez a kiöbbső része normális este ék is kéz bolondokháza, a földkerekség legzajlóbb vidámparkja, ma pedig a sző szoros értelmében százerek gyűlnek itt egybe, hogy a választás eredményét megtudják. New York egész rendőrségét — meg-erősítve Brooklyn, Bronx és State Island redőrségével — mozgósították, hogy a közlekedés rendjét a Hetedik Avenue-n és a 40. utcától az 59. utcáig legalább is valamennyire fenntartsa. Mintha száz ezer egyetem-nyű ember torka nem volna elég, mindenkinél van egy fűtűlő, trombita, vagy kerepölő, a gyerekek cintányérokat csapkodnak össze, mosófazekakon dobolnak, a sofőrök berdadják autók tetefét, egyetlen üres ablak sincs az irodaházakban, amelyek ünnepnapokon s ilyenkor más munkanapokon is rég zárva vannak s e tétőkertek melléjén zárt sorokban ülnek a nézők.

A „Times” épületének 8. emeletén felvillannak a jelentések fénybetűi. Mindgyik jelentés hangorkánt kelt és így, a hang utján jut el, az újságszobák megkerülő, azokhoz a tömeg-kehek, amelyek semmit sem láthatnak.

Éjjel után egy perccel min- dennek vége van, mert a falon lángbetűkkel megjelenik egy távirat az Oklahoma állambeli Ardmore-ből: Hoover Missouriban megkapta a többséget s ezzel a 260 szavazatot az elektorok gyűlésében.

Üböltözik és fűtűlő, vagy ujjongva és trombitálva, vagy csónadban és családostan kezd ünnepelni a hatalmas tömeg, aztán teljesen szétszóródik. Másnap a naplápok hasábjai csakis Hooverrel és családával, választási eredményekkel és jelentésekkel vannak tele: huszonkét millió választó szavazott Hooverre, tízenhét millió Smith-re.

De hát mi is történt tulajdonképpen? A republikánus párt felöltötte győzött a demokrata párt felöltötte föltött. A demokrata párt

azonban természetesen teljes mértékben republikánus, a republikánus párt pedig nagyon rosszenven venne, ha kevésbé demokratának tartaná, mint a demokrata pártot. Az az eredenő külföldiség, hogy a demokrata párt egykor a déli államok ültetvényeseinek és a városi kispolgárságnak a képviselői voltak, ma már éppoly krévsse nyitbanul meg, mint az a politikai-történelmi külföldiség, hogy a republikánusok annak idején a magas védővámok ellen harcoltak.

Egyenlőleg mind a két „állás-kereső” külföldöz politikai csat-letekkel lépett fel. Am Hoover, aki a küzdelmet három „P”-je-geyben (Prosperity, Protestantism és Prohibition; fellendülés, protestantizmus és alkohola-tilom) harcolta végig, protestan- tizmusát bölcse nem hangsú-lyozta ki. A gazdasági fellendü- lést viszont ellenfele is megígér- te. Smith is fenn akarta tartani az alkoholtilalmat, csak a „rés- segitő itál” jogaimat kimerítő italok alkoholtartalmának a határát akarta egy kévssevel fel- jebb emelni. Ugyanakkor az- ton olyan kijelentéseket is tett, hogy ez az alkotmány módosí- tását jelentené, amire az elnök- nek sem hatalma, sem lehetősé- ge nincs.

S emmi külföldiség a pro- gramban s a választás felszavakban is jóformán alig van valami eltérés köztük. Szem- mély kérdés sincs — miután az ilyen választásoknál senki sem

döntheti el és senki sem mond- hatja meg előre, hogy a jelölt, mint elnök, milyen magatartást tanust ezel, vagy azzal a befolyással szemben. Az egyetlen je- lölt, aki valaha is határozott pro- grammal lépett fel, a demokrata Wilson volt. „Egyetlen ame- rikai államfő sem lehet olyan becselen és gyengelelemű, hogy az Egyesült Államokat bár- milyen ürgggyel is belesodorja a világháborúba”. Az Entente örösi agitatója ellenére meg is választották újra elnöknek, mégpedig azzal a felszóval: „He kept us out of the war” (távol- tartott minket a világháboru- tól). Erre aztán megüzente a háborút.

Tehát nem is személyi kér- dés! Merőben a pártok hatal- mi kérdése. Mindegyik párt szövetségi vezetősége nyolc és fél millió dollárt dobott ki agi- tációs célokra, nem számítva az egyes államok pártszervezetét által kiadott milliókat. Egy- szóval: hatalmi kérdés — üzleti célok szolgálatában...

— De hát végeredményben mi változik? Kérdeti Becker dok- tor a választás előestéjén a Ti- mes Square-en, egyik legatott szomszédjától — mi változik azzal, hogy Hoover lett az el- nök, nem pedig Smith?

— Ó, csak annyi, mint a- mennyi megváltozik, ha Dempsey helyett Tunney nyer- né el az ökölvívó világbajnok- ságot. (Paradise Amerika — 1930.)

Ahogy a „szabad világ” „szabad” választással a való- ságban festenek: gumibot, mint legfőbb érv a legutóbb lezajlott dél-koreai választá- sokon...

A saajgoni zsibvásár

Dél-Vietnamot, Ngo Dinh Diem „közársaságát” gyakran hasonlítják vidéki zsibvásárhoz. A vásár rendezője jelenleg újabb látványosságot készítenek elő: az „előkválasztást”, amelyre

ez év áprilisában kerül sor. A saajgoni propaganda minden uton-módon úgy szeretné, hogy ez a választás Diem rendszeré- nek „demokratizmusát” tanu- sítsa...

A választási komédia első szívonása: Diem hível szívhéz- szólon kéri a diktátort fo- gadja el jelöltetését az elnök- ségre. Diem nem bír ellenállni: vállalja, hogy újabb elnöke le- gyen — mert „megválasztást” mindenki biztosra veheti — annak az országnak, amely „harcol a kommunizmus ellen”.

A második felvonás — a kon- kurrencia ártalmatlanná tétele — szintén „izgalmas”: a Pár- tizban élő Nguyen Ngok Bici jelölését azzal az ürüggyel utasí- tott vissza, hogy „nincsenek renben az iratai”. A számítás- ba jöhött másik vetélytárs Fan Khak Szun ellen pedig pert koltak, azzal a váddal, hogy „az állam belső biztonságára tört”...

És persze, választani min- denki számára kötelező. Aki távolléttel merészsene tüntet- ni a gyalázatos komédia ellen, azt 5 évtől 20 évig terjedő kényszermunka várja.

Felmerül a kérdés: mi szük- sége van a dél-vietnami diktá- tornak erre az egész választá- si paródiára? A dolog úgy áll, hogy a tavaly novemberi saaj- gonli felkelés óta Diem lába alatt még jobban inog a talaj. Az ország hazafias erői tömő- rülnek, partizánosoktól ala- dultak. Amint a United States News and World Report című amerikai folyóirat írja: „Ejsza- ka Dél-Vietnam nagy része a partizánok ellenőrzése alatt áll”. Már a diktátor óceánon- tul gyámlottól sem bizak a saajgoni „elnök” bársónyszéké- nek szilárdságában...

Diem, nyilván gazdál bizal- manak visszaszerzésére tart „választást”. De a csendőrsz- ronyokra támaszkodó dél-viet- nami klkk ezen újabb manő- vere csak gyorsíthatja az im- perialisták saajgoni bábjának végleges bukását.

(A moszkvai Novoje Vremja nyomán)

A választási komédia első szívonása: Diem hível szívhéz- szólon kéri a diktátort fo- gadja el jelöltetését az elnök- ségre. Diem nem bír ellenállni: vállalja, hogy újabb elnöke le- gyen — mert „megválasztást” mindenki biztosra veheti — annak az országnak, amely „harcol a kommunizmus ellen”.

A második felvonás — a kon- kurrencia ártalmatlanná tétele — szintén „izgalmas”: a Pár- tizban élő Nguyen Ngok Bici jelölését azzal az ürüggyel utasí- tott vissza, hogy „nincsenek renben az iratai”. A számítás- ba jöhött másik vetélytárs Fan Khak Szun ellen pedig pert koltak, azzal a váddal, hogy „az állam belső biztonságára tört”...

És persze, választani min- denki számára kötelező. Aki távolléttel merészsene tüntet- ni a gyalázatos komédia ellen, azt 5 évtől 20 évig terjedő kényszermunka várja.

Felmerül a kérdés: mi szük- sége van a dél-vietnami diktá- tornak erre az egész választá- si paródiára? A dolog úgy áll, hogy a tavaly novemberi saaj- gonli felkelés óta Diem lába alatt még jobban inog a talaj. Az ország hazafias erői tömő- rülnek, partizánosoktól ala- dultak. Amint a United States News and World Report című amerikai folyóirat írja: „Ejsza- ka Dél-Vietnam nagy része a partizánok ellenőrzése alatt áll”. Már a diktátor óceánon- tul gyámlottól sem bizak a saajgoni „elnök” bársónyszéké- nek szilárdságában...

Diem, nyilván gazdál bizal- manak visszaszerzésére tart „választást”. De a csendőrsz- ronyokra támaszkodó dél-viet- nami klkk ezen újabb manő- vere csak gyorsíthatja az im- perialisták saajgoni bábjának végleges bukását.

(A moszkvai Novoje Vremja nyomán)

Írástudatlanok, altisztek, katonák...

Chilében március 5-én vá- lasztják meg a képviselőház tagjait, valamint 26 szenátort. Az érvényben lévő választási törvények szerint az írástudat- lanok, az altisztek és a kato- náknak (tehát a lakosság több mint 20 százaléka) nem sza- vazhatnak.

A szavazásra rendkívül súlyos belpolitikai helyzetben kerül sor. Chilében az utóbbi két év- ben 88 százalékkal emelkedtek az árak, míg a fizetések mind- össze 39 százalékkal. Az or- szágban 200.000 munkanélküli van. Az iparvállalatok kapaci- tásának mindössze 55 százalé- kát használják ki. Rendkívül aggasztó a tanügyi helyzet is. Évenként mintegy 600.000 isko- láskorú gyermek marad az is- kolák kapuin kívül. Az ország költségvetésében egyre nagyobb helyet foglalnak el a katonai kiadások. 1960-ban az összköl- tésgetes 20 százalékát katonai célokra fordították, míg közok- tatásra nem egészen egy szá- zaleköt irányzottak elő.

Sokatmondó számok

A nyugatnémet Bundestag tagjai közül:

- 147 — vállalat tulajdonos,
- a nagy konszern képviselője;
- 142 — a különböző pártok funkcionáriusa;
- 106 — szabadfoglalkozású;
- 50 — tisztviselő és hivatalos katoná;
- 47 — földbirtokos;
- 11 — iparos;
- 5 — munkás;
- 3 — középiparász.

Kell ehhez kommentár?